

Pomocné ruce v období koronavirové krize

V pondělí 16. 3. 2020 začal v naší obci prakticky platit nouzový stav vyhlášený Vládou ČR. Začal omezený provoz mateřské školky v Horce nad Moravou, kterou jsme den poté uzavřeli úplně. Byly zrušeny akce na obecním úřadě, knihovna, sportovní aktivity a omezen provoz pošty a provoz na obecním úřadě. Hned 16. 3. 2020 byl odeslán požadavek na krizový štáb města Olomouce, týkající se ochranných pomůcek, respirátorů a dezinfekce pro tzv. první linii zajištění chodu obce – obecní úřad, hasiče Horka, ordinace lékaře, obchod Hruška a pošta, i když nepatří do majetku obce. Veškeré informace byly prezentovány na úřední desce, v rozhlasu a mailových zprávách.

Vznikla otázka, co dál? Jestli čekat na pomoc státu, nebo začít řešit situaci vlastními silami. Díky působení v oblasti krizového řízení města Olomouce jsem věděl, že sklady jsou bez ochranných pomůcek a tedy prázdné, tudíž nelze odtud nic čekat, navíc nikdo v té chvíli nevěděl, jak to bude vážné a dlouhé.

Hned 17. 3. 2020 se ozvaly 2 české firmy, z toho jedna roušky přímo šila a druhá den ze dne přešla z šití potápěčských neoprenů na šití roušek pro občany nejen pro naši obec, ale i okolní obce Skrbeň a Křelov-Břuchotín. V pátek 20. 3. 2020 se podařilo zajistit 500 ks roušek pro nejrizikovější věkovou skupinu 70+ a do 25. 3. 2020 byla naše obec pokryta 1600 ks rouškami.

Pokračování na straně 2

Pandemie přinesla strach i ponaučení

V prvním období pronikání pandemie do naší země, kdy nikdo nevěděl, jak vážně nás postihne, a ležela na nás deka nejistoty a strachu, mne zaujalo, když jsem několikrát v novinách nebo jinde zachytil tvrzení, že svět už nikdy nebude jako dřív. Že události, které se teď dějí, svět významně změní. Přemýšlel jsem o tom a pochyboval jsem o tom. (Je zdravé zapochybovat, než něčemu uvěříme.)

Připomnělo mi to konec druhé světové války, o kterém zrovna v minulém Horeckém zpravodaji byl článek od obecní kronikářky Jarky Krejčí – o dramatickém průběhu konce války v Horce. Nevím, jaké pokračování bude její článek mít, ale vím odjinud, že pro některé lidi bylo také období těsně po válce spojeno s velikým očekáváním: teď svět bude jiný. Oni věřili: přece ta silná zkušenost tak hrozného utrpení lidí semkne a naučí je moudřejšímu životu! Bez vzájemné nenávisti a krutosti!

Když se vrátím do současnosti: v průběhu minulých měsíců, kdy se zmíněnou nejistotou a strachem přišla také početná krizová opatření s jejich počáteční přísností a postupným pomalým uvolňováním, mi opakovaně přicházelo na mysl jedno místo z Bible, které vám přetlumočím raději volněji, protože původní text by nemusel být srozumitelný. Prorok Ámos působil v 8. století před naším letopočtem v severním Izraeli.

Ve Svaté zemi byl tehdy mír, hospodářství prosperovalo, ale bohatí podnikali nečestně, obohacovali se bezostyšným útlakem chudých, soudci brali úplatky. A prorok říká: „Běda vám, kteří říkáte: kdy už bude po sobotě a po svátku, abychom zase mohli obchodovat, navyšovat ceny, prodávat nekvalitní zboží, brát na hůl ty, kteří nemají na zaplacení dluhů...“ (Srov. Am 8,5.) Svátky se tehdy dodržovaly. Ve svátek „se zastavil svět“. A někteří lidé se nemohli

dočkat, až se po svátcích rychle vrátí přesně k tomu, co dělali předtím...

I ta různá opatření v minulých týdnech způsobila, že se nám v něčem „zastavil svět“. Už se zase roztáčí. Bude stejný jako předtím? Netroufnu si dát jednoduchou odpověď. Ale cítím, že hodně záleží na naší dobré vůli. Dokážeme se zamyslet a uvědomit si, co nám to vybočení z předchozího běhu věci ukázalo dobrého i nedobrého? Máme touhu vzít si poučení a nesklouznout zase jen do svých dřívějších kolejí?

*Možná se na nás jednou děti dalšího pokolení budou dívat jako na hrdiny a budou se ptát: „Pověz, jaké to bylo, když tehdy řádlil koronavirus?“ A my jim povyprávíme pár vzpomínek a budeme v duchu jasně vědět, že jsme nebyli hrdiny... Ale bylo by dobře, kdybychom si mohli také říci, že jsme tu zkušenost jen tak nepohřbili. **P. Gorazd Pavel Cetkovský, duchovní správce farnosti Horka***

Pomocné ruce v období koronavirové krize

Pokračování ze strany 1

Větší problém byl s nákupem dezinfekce, která byla zpočátku nedostupná a pak předražená, proto jsme ji nechali namíchat v lékárně. Množství bohužel postačilo jen na pokrytí základního chodu obce. Prioritu měl obchod Hruška, který jsem považoval za klíčový udržet v normálním chodu. První pomoc od státu přišla až začátkem měsíce dubna, konkrétně v podobě 100 respirátorů, 500 ks roušek a 30 litrů dezinfekce.

Poděkování za pomoc a spolupráci patří kolegyním a kolegům z obecního úřadu, zastupitelům obce Lence Veselé, Sylvě Stavarčíkové, Milanu Vysloužilovi, Vladimíru Hladišovi, Lukáši Klevarovi, nápomocna byla i Alenka Štajgrová.

Velké poděkování patří horeckým krejčím, kteří se okamžitě zapojili do šití roušek. Jmenovitě: Jana Foretníková, Věra Königová, Helena Oborná, Lucie Valentová, Žaneta Stejskalová Nováková, Jana Mádrová, Monika Vrbová, Veronika Buksová, Nikol Hargašová, Radka Nitschová a Tomáš Valenta. Poděkovat se sluší i Robertu Stejskalovi, který zakoupil tři šicí stroje a distribuoval stroje k našim šikovným ženám, které tak mohly šít. Také se zapojil Jiří Látal, který nechal nastříhat látky, a hlavně měl kontakt a dodal 1500 m stuh na zavazování roušek. A v neposlední řadě patří velké díky kolektivu Jany Andrejší v obchodě Hruška, za trpělivost a nasazení v pracovním procesu v době koro-

Elektrické kabely

Jak již víte z minulých vydání, stále probíhají jednání se společností ČEZ kvůli vzdušnému vedení nízkého napětí. Snahou je, aby ČEZ na své náklady překládal vedení do kabelů pod povrch. Zatím se podařilo domluvit překládku vzdušného vedení na ulici Nádražní po přejezd. V dubnu 2020 byla zaslána další stížnost na nevyhovující stav na ulici Skrbeňské. Po telefonátu s regionálním manažerem pro Olomoucko a s vysvětlením nepříznivé situace se snad blýská na lepší časy a vzdušné vedení zmizí i tam. Nezbyvá nic jiného než stále komunikovat a přesvědčovat společnost ČEZ. Pokud by překládku cizího majetku měla financovat obec, přeložka jednoho sloupu by přišla na 150 až 200 tis. Kč.

Luděk Tichý

Tomáš Valenta

Jana Foretníková

naviru, kdy každodenně byly vystaveny nebezpečí nákazy. Mimořádný stav přišel nečekaně a náhle. Ale společně jsme ho v naší obci zvládli. Oceňuji, že jste se, vážení spoluobčané, k sobě chovali odpovědně a ohleduplně. A věřím, že to tak zůstane i po pandemii.

Luděk Tichý, starosta

Z činnosti zastupitelstva

I zastupitelstvo obce bylo zpočátku paralyzováno koronavirem, nicméně jedno zasedání proběhlo ještě před epidemií a druhé na konci nouzového stavu. Jako zásadní schválené body jsou: výsledek výběrového řízení na zhotovitele ulice Družstevní, včetně vodovodu. Celkem se do elektronického výběrového řízení přihlásilo 6 firem, kde jako nejlepší nabídku dala firma Modos spol. s.r.o. za 8 386 823,61 Kč bez DPH včetně vodovodu.

Jako druhý klíčový schválený bod je nabytí majetku pro obec, a to odkup pozemku o rozloze 68 148 m² od statutárního města Olomouce na ulici Olo-moucká za 2 607 990 Kč, tj. cca 40 Kč za m².

-r-

Úřední hodiny

Upozorňujeme, že obecní úřad již plně funguje.

Úřední hodiny:

Pondělí 7.00–12.00, 13.00–17.00

Úterý 7.00–12.00, 13.00–15.30

Středa 7.00–12.00, 13.00–17.00

V tuto dobu si můžete přijít také na pokladnu zaplatit poplatky.

Nezapomeňte na poplatky

Odpady: sazba za 1 osobu s trvalým pobytem v obci a rok je 500 Kč, za neobydlený dům (není nikdo přihlášen k trvalému pobytu) 500 Kč. Slevu mají děti do 5 let včetně a občané od 70 let včetně, ti platí 250 Kč. **Pes:** 150 Kč za jednoho psa. Termín úhrady nejpozději do 30. 6. 2020.

-ou-

Stočné

Úhrada za 2. pololetí 2019 – nejpozději do konce prázdnin. Úhradu poplatků můžete provést přímo na pokladně obecního úřadu, a to hotově nebo platební kartou, nebo na účet 1801733399/0800, v. s. – č. p. vašeho domu. Platbu je možné poslat jednou částkou za celý dům či rodinu (do kolonky „zpráva pro příjemce“ uveďte, z jakých poplatků se celá částka skládá). Dotazy můžete psát na e-mail: obec@horka.cz

-ou-

Důsledné třídění

V obci byly umístěny popelnice na kov. Tyto nádoby se osvědčily. Na základě dotazů pouze upozorňujeme, že plata od léků do těchto nádob NEPATŘÍ. Tyto odkládejte do směsného odpadu. Taktéž upozorňujeme, že do kontejnerů se sklem NEPATŘÍ porcelánové střepy.

-ou-

Kompostéry

Během měsíce dubna a května byly do domácností doručovány po jednotlivých ulicích smlouvy a poté samotné kompostéry. V současné době zbývá k rozdělení 10 ks z celkových 250 ks. Zájemci se stále ozývají. Pokud máte zájem o zbylých 10 kusů, je stále možné objednat na obecním úřadě. V opačném případě budou rozděleny zájemcům, kteří bydlí ve vícegeneračních domech.

-lt-

Neucpávejte kanalizaci!

Vzhledem ke zvyšujícím se cenám za provádění opravy nebo nákupy nových kanalizačních čerpadel, opětovně připomínáme, že do kanalizace nepatří vlhčené ubrousky, hygienické potřeby hadry, zbytky jídel apod.

-ou-

I bez návodů škola situaci zvládla

Vážení kolegové, rodiče a žáci,

školní rok 2019/2020 pomalu končí. Začal tak jako každý jiný. Společně jsme se sešli na pódiu ve škole, přivítali prvňáky, popřáli devátákům, ať zvládnou poslední rok a dobře si zvolí střední školu.

Pak si rok běžel svým tempem, podzim, Vánoce, jarní prázdniny, začali jsme přemýšlet, kolik toho ještě zvládneme, co nás čeká. Současně se začaly objevovat ve zprávách znepokojivé informace o šíření onemocnění COVID-19. Najednou se čas ve škole zastavil, přišlo Mimořádné opatření, které vydalo dne 10. 3. 2020 Ministerstvo zdravotnictví v souvislosti s nepříznivým vývojem epidemiologické situace: Od 11. března 2020 se zakazuje osobní přítomnost žáků na základních školách.

Nikdo jsme nebyli na tuto situaci připraveni. Všichni naši žáci zůstali ze dne na den doma. Najednou se máme vzdělávat distančně. Jak na to? Které předměty? Informace z Ministerstva školství uče jen profilové předměty, opakujte, nehodnotte...

Byla velká nejistota, jak vést školu v době nouzového stavu. Zpočátku jsme měli potřebu zadávat žákům hodně úkolů, postupně se vše vyladilo, navázali jsme úzkou spoluprací učitel, žák, rodič. Děkuji

všem, že vytrvali, snažili se hledat cesty spolupráce. Neexistoval žádný zaručený návod, jak zvládnout tuto neznámou situaci.

Škola bez žáků byla prázdná a opuštěná. Bylo tu smutno. To se naštěstí změnilo s nástupem devátáků, kteří se mohli začít připravovat na přijímací zkoušky. Následně nastoupili žáci 1. stupně. Podmínkou bylo, že ve skupině musí být 15 žáků, nesmí se potkávat, shromažďovat, míchat. To vše se nám společně podařilo a byla radost vidět opět přicházet děti do školy. Učitelé dopoledne vzdělávají žáky ve škole, souběžně pokračují v distančním vzdělávání se žáky, kteří zůstali doma. Uklízíme, dezinfikujeme, neustále kontrolujeme všechna přijatá opatření.

Od 8. června mohou do školy i žáci 2. stupně, další nová situace, se kterou se už umíme vypořádat. Tito žáci mohou do školy ke konzultacím, třídnickým hodínám, ale také pro vysvědčení.

Bylo to náročné pro všechny – žáky, rodiče i učitele. Každá krize s sebou přináší možnost podívat se na věci jiným úhlem pohledu. Každá krize s sebou přináší příležitost. Mnozí z nás si jistě uvědomili, že některé věci nejsou podstatné, že se svět bez několika odučených hodin nezboží. Pro učitele to byla neopakovatelná příležitost

kriticky pohlédnout na vzdělávací obsah svých předmětů. Používali jsme digitální technologie v rozsahu, o kterém jsme neměli ani tušení. Posílili jsme vztahy mezi pedagogy a žáky – poznali jsme se z jiné stránky a hlouběji jsme pochopili, že každé dítě potřebuje pro své učení něco jiného.

Věřím, že se v září vrátíme do škol v běžném provozu a vše, co jsme se naučili v době koronavirové krize, zúročíme ku prospěchu všech našich žáků.

Sylva Stavarčíková
ředitelka ZŠ

Učili se žáci i učitelé

Koronavirová krize se dotkla každého z nás. První zásadní opatření v prvních dnech března přišlo v podobě zrušení klasické školní výuky. Děti zůstaly doma, ale bylo potřeba je dál učit. Stalo se tak formou distančního vzdělávání. Nikdo s tím neměl zkušenosti, nebyly na to příručky ani návody. Šlo o velkou „zkoušku“ pro děti, žáky i rodiče.

Jaká pro mě byla (je) výuka v online režimu? Se svými poznatky se svěřil učitel ZŠ Horka nad Moravou Martin Malenovský:

„Nutnost distanční výuky mě v první chvíli velmi zaskočila, nebyl jsem na ni připraven. Po prvních dvou týdnech tápání jsem pochopil, že na dálku není dost dobře možné učit klasicky, to znamená učebnice, cvičení, strana, vyhodnocení. Velkým problémem bylo odevzdávání žákovských prací a jejich vyhodnocování, prakticky to znamenalo hodiny u počítače, vyřídít desítky a desítky e-mailů týdně. Z tohoto důvodu jsem brzy přešel svépomocí do prostředí Google učebny,

které bylo výborné pro management práce žáků. V mluvnici jsem pak využíval především on-line cvičení dostupných na internetu, protože žákům poskytují okamžitou zpětnou vazbu, jak si s úkolem poradili. S delšími texty žáků, jako jsou slohové práce, zápisy z četby se pak dalo výborně pracovat v Google učebně. Mimo jiné dává možnost komentářů k rozpracovanému či hotovému textu.“

Co jste se jako učitel v minulých měsících sám naučil?

„Osvojil jsem si práci s výborným prostředím Google učebny. Informace, že se pro příští rok nepočítá se zavedením tohoto nástroje plošně na 2. stupni, mě velmi zklamala. Snad bude nová komunikační platforma v Edookitu alespoň zčásti tak dobrá. Také jsem se naučil pracovat s Google formuláři – výborný způsob, jak řešit např. přihlašování na různé akce. Rozhodně budu využívat i do budoucna.

Během distanční výuky jsem si uvědomil, že pro část žáků – samostatných, bystrých – je tento způsob výuky, pokud

bychom se bavili čistě o osvojování nových poznatků, mnohem efektivnější než prezenční trávení času ve škole.“

Co se podle vás naučili žáci?

„Z práce své třídy během období distanční výuky mám velkou radost. Na základě vlastní zkušenosti se třemi třídami druhého stupně i informací od kolegů jsem zjistil, že 8. B patřila k nejlépe pracujícím skupinám v rámci distanční výuky. Velká část třídy zvládla bez větších problémů osvojení nových komunikačních nástrojů (Google učebna), hlídali si termíny, práci odevzdávali ve velmi dobré kvalitě. Jejich práce je velmi dobrým příslibem pro zvládnání nároků střední školy. O toto poznání jsem se rád podělil i s rodiči žáků.

Byl jsem velmi zvědavý, jak žáci pojmu volně zadání úkolů v týdnu kolem Velikonoc. Celkově byla úroveň jejich práce ve vlastním pojetí velmi dobrá, někteří mě pak prezentací své činnosti vyloženě zaskočili – poctivým přístupem, svou kreativitou, schopností práce s videem apod.“

Domácí vzdělávání při koronavirové krizi

Pokud máte doma děti, tak mi jistě dáte za pravdu, že se nálady našich dětí, a s tím i naše naladění během těchto dvou měsíců měnilo.

Na situaci lze nahlížet ze dvou pohledů krize. První krizí bylo uzavření škol, kdy po počátečním možném nadšení přišlo rozčarování z pochopení všech změn (kdy se děti musely učit doma, mohly se vidět a slyšet s kamarády jen po telefonu či online, výlety a akce, o které byly děti ochuzeny, protože byly zrušeny).

Druhou krizí je návrat do školy. Děti se vrátí do pro ně známého prostředí, ale vůbec neví, co se bude dít. Co bude stejné a co bude jiné? Co všechno je čeká? Vydržela přátelství a vrátí se všichni? Jak se proměnily vztahy s dospělými a budou všichni stejní? Jak velký stres bude dohánění výuky? To vše zažívají žáci, kteří se vrátili do školy od 25. května a budou zažívat i ti další, kteří nastoupí po prázdninách.

Je to nová zkušenost nejen pro ně, ale také pro nás rodiče a hlavně pro učitele. Myslím, že každý z nich se něco nového naučil.

Děti to, že přinutit se každý den v domácím prostředí dělat úkoly, není úplně jednoduché a možná také to, že učitel není jen zdrojem informací. Dětem dnes hlavně chybí komunikace s učitelem. Povzbuzení, ohodnocení jejich práce slovně, úsměvem, upozornění na chybu a vysvětlení „proč to tak je...“ ze strany učitele.

Reakce dětí

Děti ze ZŠ Horka nad Moravou, které zůstaly od 11. března kvůli pandemii doma, minulé měsíce prožívaly různě. Přinášíme některé reakce žáků 5. A:

- „Bavilo mě, že jsme jezdili na různé výlety. Trávila jsem čas s mým křečkem, někdy jsem se podívala na video. Pomáhala jsem mamce s pečením, vařením, uklízením, žehlením atd. Jezdila jsem k babičce, kde jsme společně hlídali mého dvouletého bratrance.“
- „Líbilo se mi, že jsem si zkusila, jaké to je dělat si školu doma. Potěšilo mě, že jsem mohla spát déle. Líbilo se mi, že jsem měla víc času na jiné věci. Bavila mě online hodina.“
- „Mě nebavilo být furt doma. Bála jsem se, že chytinu koronavirus.“
- „Nebaví mě dělat úkoly doma, protože mě doma všechno rozptyluje. A já se nemůžu tolik soustředit jako ve škole.“

To, o co jsou doma také ochuzeni, je diskuze na dané téma a možnost slyšet názory svých spolužáků. Prohloubila se určitě schopnost vyjadřovat se písemně a PC dovednosti. A hlavně ve škole je přece taky zábava s kamarády, nejen učení.

Pokud žáci zvládli počáteční období nějakého strachu a nejistoty, pak je překonávání překážek určitě někam posunulo. Jen doufám, že netrávili hodně času také na PC hrách a sociálních sítích a jejich závislosti na médiích výrazně nenarostla.

Někteří rodiče možná zjistili, že domácí výuka není tak jednoduchá a dozvěděli se nové a nečekané věci o svých dětech. Také motivace k práci zůstala na rodičích a hlavně přibyl čas, který tráví jako doučovatelé se svou ratolestí. Určitě každý už slyšel nějaký ten vtípek na téma domácího vyučování a dostal se k informacím, kde rodiče sdíleli své pocity a zážitky z domácí výuky.

Já sama jsem si to vše uvědomila při domácím vzdělávání svých tří dětí. A také jsem si uvědomila, jak je škola skvělá a nezbytná pro mé děti, aby byly v pohodě a jejich vzdělávání probíhalo kontinuálně k nějakým znalostem a dovednostem, které je jako rodiče nenaučíme.

A co se naučili naši učitelé? Pár kolegů jsem se na to ve škole zeptala. Tak třeba lépe formulovat zadání úkolů a pracovních listů, aby ho všechny děti pochopily. Tak se za provozu učili zadávat úkoly

takové náročnosti, aby je samy děti bez dopomoci zvládly, ale na druhou stranu zase dávat výzvy pro ty, kteří to potřebují. Určitě také PC dovednosti a schopnost řídit různé google učebny, online výuku a značně se zvýšila doba trávená u počítače. Rozhodně by ale radši vyučovali děti ve třídě, než odpovídali na šedesát i více mailů skoro každý den.

Sama můžu zhodnotit přístup učitelů ze dvou škol, které mé děti navštěvují. A chci říct, že domácí vzdělávání na ZŠ Horka nastavili učitelé velice důsledně, a přitom mysleli i na kapacitu dětí a omezení, které domácí vzdělávání přináší.

Od pondělí 25. května je ve škole zase trochu rušno a zní dětské hlasy. Ale do školy nastoupila ani ne polovina žáků prvního stupně, takže spousta z nich a hlavně jejich starší spolužáci se pořád vzdělává doma. Emocionální ladění žáků může být v široké škále. Objevuje se radost, že jsou opět mezi spolužáky, nechut, že se musí vrátit zpět do pravidelného režimu, strach z toho, jestli budou psát písemky, jak se stihne učivo, přijímačky atd. Ale také úleva, že některé jejich prohřešky mohou být zapomenuty, nejistota, jak to se školou dál bude a únava z dlouhotrvající blízkosti v rodině.

Jen doufám, že se tato situace nebude opakovat v nějakých vlnách a v září se všichni bez omezení ve škole sejdem a to zlé, co nás v tomto období trápilo nejvíce, bude zapomenuto.

Kateřina Lerchová

V pondělí 25. května se po dlouhých týdnech otevřely dětem brány školy. Kluci a holky si měli jistě co vyprávět.

Příroda je nejlepší herna

Lesní družina v Horce nad Moravou vznikla na základě inspirace z Německa, kde družina pro školní děti funguje nezávisle na škole, a děti si mohou vybrat, jaký tip družiny jim vyhovuje. Jednou z nabídek je i lesní družina.

Jaká je tedy Lesní družina v Horce? Co dětem nabízí a jakou roli v ní hraje volná hra, která je pro děti tak důležitá? A pro jaké děti vlastně družina je?

Odpověď je úplně jednoduchá. Lesní družina je pro všechny děti, které si ji chtějí vyzkoušet, nemusí jít vůbec o zaryté milovníky divočiny. Jednou týdně se vždy dva lektori, děti a někdy i dobrovolníci (náhrada za chybějícího lektora, nebo jako doprovod při náročnějších akcích) sejdou a vyrazí ven do přírody. Často nám dělají společnost 1–3 pejsci, o které se během výpravy starají děti. Někdy dojdeme na Sluňákov nebo do lesa, někdy strávíme čas u zadního ohniště a v okolí za areálem LMŠ Bažinka nebo v týpí, jindy se vydáme na výlet na kolech.

Při práci s dětmi vycházíme z toho, že děti si potřebují hrát. A příroda je vůbec to nejlepší hřiště. Je zde plno přirozených podmětů pro všechny smysly a děti zůstávají stále propojeny s reálným světem. Hra není pro děti třšnička na dortu, bez které se obejdou. Je to opravdu důležitá věc, pokud chceme, aby z nich vyrostli dospělí lidé. Hrou se děti učí, jak vyjít s ostatními dětmi, napodobují při ní činnosti dospělých lidí a osvojují si vlastní způsob myšlení a tvoření. Při hře si děti „ohmatávají“ hranice – hranice vztahů, hranice pevného i fyzického světa. Zjišťují, co jde a co nejde. Hra mnohdy přechází do reálných činností a prací – např. v rámci hry staví most přes potok, jdou si pro kladivo a hřebíky a most opravdu stlučou. Někdy během hry zjistí, že potřebují léčivé rostliny a opravdu je v přírodě hledají. Při hře si děti odehrávají a znovu přehrávají to, co je trápí nebo čemu nerozumí. Zkouší hranice toho, co umí. Zjišťují, kde jsou hranice toho, co dokážou vymyslet a vytvořit. Hře často děti dají přednost před jídlem i teplem. Natolik je pro ně důležité si hrát.

Během hry v přírodě děti často objeví mnoho jejích zákonitostí a získají zkušenosti s vodou, ledem, dřevem, naleznou rostliny a živočichy v jejich přirozeném prostředí a sytí tak touhu zkoumat a objevovat. Jsou v pohybu, překonávají různé překážky, přenášejí klády a kameny, trénují rovnováhu a řeší různé zapeklité úkoly, aby dosáhly nějakého cíle, který je pro ně důležitý.

V dnešní době děti tráví hodně času ve škole a různých kroužcích. Do školy se připravují i doma a na samotnou hru venku v přírodě už nemusí zbývat dostatek času. Velká část života dětí se tedy odehrává ve vnitřních prostorách, které nemusí dětské kreativité a experimentování při hře poskytovat dostatek podmětů a prostoru – existují tam omezení i potřeba určitého vedení, jak si děti budou hrát, aby prostory vydržely.

V Lesní družině se snažíme se vzít děti tam, kde nejsou příliš omezeny v tom, co chtějí dělat, a kde není direktivně dáno, co budou dělat. Kde se nic nerozbije, nezašpiní, nejsou tam zdi a není nutné být potichu. Do přírody. Snažíme se, aby si mohly tvořit hru podle sebe, a čas jim strukturujeme co nejméně. Není to tak, že bychom se dívali, co děti dělají. Nabízíme jim inspiraci. Ukazujeme jim věci, kterých by si třeba nevšimli. Děláme s nimi různé pokusy. Snažíme se jim předat to, co umíme a čemu rozumíme. Věnujeme jim pozornost, pokud potřebují, diskutujeme s nimi i mezi sebou o různých tématech. Děti se mohou k rozhovoru vždy přidat, zeptat se a přispět k diskusi. Děti nám tykají a říkají nám jménem.

Uzavíráme vzájemné dohody, aby nám spolu bylo dobře, a dáváme prostor k tomu, aby byly děti samostatné. Staráme se

o ně, aby jim bylo dobře a aby si neublížily. Pracujeme s tzv. „rizikem“, které je důležitým záměrem lesní pedagogiky a mnoha dětem může tato zkušenost v dnešní době chybět. Znamená to, že necháme děti lézt na stromy, pracovat s opravdovým nářadím, rozdělovat oheň, přejít úzký kmen přes potok apod.

Děti někdy zjistí, co znamená být mokrá, jak chutná zima a jak si s takovou situací poradit. Samy nabírají zkušenosti. Snažíme se, aby s námi děti měly dobrý vztah, podporujeme je v tom, aby vyjádřily svůj názor, a snažíme se realizovat i různé nápady jednotlivých dětí. Děti si mohou vyzkoušet to, co je zajímavé, ale bezpečným způsobem. Děti se občas vrací k rodičům mokré a špinavé, někdy trochu uzené od dýmu, ale velmi spokojené.

Scházíme se zatím jednou týdně na tři hodiny odpoledne. Poradíme i akce přes víkend a poslední srpnový týden chystáme příměstský tábor. Děti si pobyt u nás mohou vyzkoušet, Na některá setkání si mohou přivést kamaráda. V současné době pracujeme na získání maringotky pro děti z Lesní družiny, která by jim poskytla zázemí a nám možnost uložit více materiálů a nářadí pro různé činnosti. **Lektori: Petr Klásek, Zuzana Filipová**

Sluňákovské tůně skrývají užasný a tajuplný živý svět. Kolik příšerek vylovíme dnes?

Edukační místnost pomůže zlepšit kvalitu života pečovaného i pečujícího

Zvládání každodenních činností, které jsou pro běžného člověka samozřejmostí, může být pro mnohé seniory či tělesně nebo zdravotně postižené velmi náročné.

Pečující, kteří se doma starají o své blízké, mnohdy netuší, že existují možnosti, jak lze díky správně zvolené kompenzační pomůcce péči usnadnit. Právě pro ně je určena nová Edukační místnost při Půjčovně kompenzačních pomůcek v olomoucké městské části Řepčín, kde si lze potřebné pomůcky nejen zapůjčit,

ale i vyzkoušet. Edukační místnost, která simuluje domácí prostředí, je vybavena elektrickým polohovacím lůžkem a pomůckami denní potřeby, jichž lze při péči o člověka se sníženou soběstačností využít. Zájemci si mohou prakticky vyzkoušet pomůcky například pro přesun nemocného z vozíku na postel a opačně, naučit se, co je dobré využít pro usnadnění pohybu či polohování nemocného. V Půjčovně kompenzačních pomůcek Charity Olomouc lze zapůjčit polohovací

elektrická lůžka s antidekubitní matrací, invalidní mechanické vozíky, různé druhy chodítek, jídelní stolky, schodolezy, sedačky do vany, toaletní židle, či nástavce na WC.

Půjčovna kompenzačních pomůcek:

tel.: 731 646 903, Řepčinská 2/39,

Olomouc

Edukační místnost: tel.: 736 765 139,

Řepčinská 2/39, Olomouc

www.olomouc.charita.cz/nase-sluzby/pecovatelska-sluzba/

Okénko klubu seniorů

Stalo se, co nikdo nečekal. Koronavirová nákaza zasáhla celý svět a tedy každého z nás. Nejvíce ohroženou skupinou obyvatel jsme my, senioři. Proto bylo velmi důležité dodržovat všechna hygienická nařízení a hlavně, pokud to bylo možné, zůstat doma. Většinou se o nás postarali rodinní příslušníci a my jsme jim za to našli ochranné roušky. Teď se situace zlepšuje a už se těšíme na společná setkávání.

Vždy píšu o akcích našeho klubu, ale ty se nemohly uskutečnit. Ale už se zamýšlíme, co budeme dělat v létě a na podzim. Činnost klubu zajišťují členky výboru. Patří jim poděkování. Starají se o pohoštění na klubových schůzkách, zajišťují návštěvy kulturních akcí, besedy, výlety. Tentokrát bych však chtěla zvlášť poděkovat za oběta-

vou práci pro klub Líbě Slimaříkové a Míle Čechmáňkové. Obě v létě oslaví významné životní jubileum. Patří spolu s paní Karlou Kolouškovou a Květou Berkovou mezi zakládající členky horeckého klubu seniorů v roce 2001. Paní Slimaříková je hospodářkou klubu a paní Čechmáňková má na starosti organizační chod klubovny. Přejeme jim hlavně zdraví. Také bych ráda poděkovala paní Květě Dostálové, která po dlouhá léta vedla cvičení seniorek. Svou optimistickou povahou přispívá k dobré pohodě při našich setkávání. Všichni si přejeme, aby se situace kolem nás zlepšovala, abychom se nebáli chodit mezi lidi, společně se setkávat, vidět si do obličejů a usmívat se na sebe.

**Ludmila Nepožítková
vedoucí klubu seniorů**

Sluňákov je otevřen!

Jaro je v plném proudu a v naší galerii v přírodě to přímo žije! Během své návštěvy u nás můžete slyšet kvákání žab, pozorovat pilně pracující včelky či potkat opéřené pěvce i nepěvce rozličných barev. Právě na sluňákovské ptactvo je zaměřena naše samoobslužná průzkumnická hra Sluňákovští ptáci. Ta vás zavede na místa, na kterých můžete potkat třeba ledňáčka nebo slyšet zpěv slavíka.

V květnu jsme zahájili naši sezonu první akcí Odpoledne plné zvuků. Měli jsme obrovskou radost z vašeho zájmu i nadšení, se kterým jste s námi krásili okolí zvuky a melodiemi.. Další plánovanou akcí byla výprava za motýly.

Akce pro vás chystáme i na Šargouně! Červenec bude pokračovat v motýlím nalaďení a svůj prostor dostanou i opěření. Rozšířili jsme také nabídku badatelských

tašek. Tentokrát nabízíme nakouknout do bobřího života. Novinka Bobři na rybníce Rozvišt již čeká zájemce v našem informačním centru. To také bude od června do konce srpna mít rozšířenou víkendovou otevírací dobu, a to do 18 hodin.

Poslední řádky tohoto novinkového vlákna patří vám všem. Jsou to totiž děkovné řádky. Velmi si vážíme vaši podpory v těchto pro nás nelehkých dnech. Děkujeme za každý příspěvek, kterým jste podpořili naši činnost, děkujeme také za to, že se zajímáte o dění na Sluňákově a účastníte se našich akcí, že navštěvujete galerii v přírodě a přicházíte k nám se slovy povzbuzení. Všim tím nám vléváte optimismus do žil a našich myslí. Vážíme si vaši ochoty pomoci a toho, že nás v tom nenecháváte!

**S přáním krásných jarních dnů
Aneta Klusáková, Sluňákov**

Hřbitov

V srpnu začne další etapa revitalizace prostřední části hřbitova, včetně rozptylové loučky. Stavební a vegetační úpravy budou dokončeny letos do konce října. V tomto období proběhne aktualizace a dopracování projektové studie části prostoru před hřbitovem. V příštím roce počítáme s revitalizací a úpravami 1. etapy, tzn. od rozptylové loučky po vstup do hřbitova a postupnou obnovou a výsadbou prostoru před hřbitovem. **-It-**

Rekonstrukce ulice Družstevní

I přes probíhající pandemii koronaviru bylo vyhlášeno výběrové řízení na zhotovitele ulice Družstevní včetně vodovodu. Rekonstrukce byla zpožděna z důvodu doprojektování přípojek vodovodu a kanalizace současných i budoucích majitelů RD. Do elektronického výběrového řízení se přihlásilo celkem 6 firem. Jako nejvýhodnější nabídka byla od firmy Modos s.r.o. za 8.386.823,61 Kč bez DPH, včetně vodovodu. Předání staveniště a začátek rekonstrukce je plánován ve druhé polovině měsíce června. Stavba má být dokončena do listopadu 2020. **-It-**

Akce Sluňákov

Ptačí susedé

Sobota, 27. června 2020, 10.00

Informační středisko CHKO

Litovelské Pomoraví – Šargoun

Setkáváme se s nimi na procházce v lese, ale i ve městě či zahradě. Svým zpěvem nám zpříjemňují naše rána. Přijďte se proto blíže seznámit s našimi ptačími susedy.

Horka přeborníkem okresu v šachu

Po dvouleté herní pauze se horečtí šachisté v sezóně 2019/2020 opět přihlásili do okresního přeboru družstev dospělých v šachu. Navázali jsme na předchozí úspěšné působení v této soutěži – dvě druhá a jedno třetí místo v rozmezí let 2014–2017.

Již tradičně jsme naše družstvo ŠK ZŠ Horka nad Moravou sestavili z učitelů horecké školy (Richard Pavel, Miroslav Kubíček, Martin Malenovský), rodičů našich žáků (Petra Sochorová, Petr Spurný Lakota, Roman Deak) a žáků samotných – deváták Michael Černý, osmák Daniel Hut, sedmák Martin Kúdela, třetáčka Valentýnka Sochorová a prvňák (!) Vašík Sochor. Ve všech sehraných zápasech s ostatními družstvy jsme se mohli

spolehnout na velmi slušnou docházku a stabilní herní výkony všech hráčů. Výsledkem je 1. místo v tabulce okresního přeboru za 8 výher v 8 kolech, na čemž už nic (vzhledem k bodovému náskoku) nezmění ani plánovaná dohrávka posledního kola po vynucené koronavirové pauze.

Během léta si tudíž budeme muset odpovědět na nelehkou otázku – využít, či nevyužít nabízeného postupu do vyšší šachové soutěže? Oblastní přebor je totiž soutěží výrazně kvalitnější a sezóna v něm je také organizačně mnohem náročnější. Největší rozdíl je v dojezdových vzdálenostech a hlavně ten, že oblastní přebor již hrají osmičlenná družstva (oproti pětičlenným týmům v okrese). Neobešlo by

se to tudíž bez výrazného kvantitativního i kvalitativního posílení stávajícího kádrů. Pokud byste o někom věděli, mohli byste nám naše rozhodování ulehčit...

Martin Malenovský

Okresní přebor Olomouc 2019/20 Průběžná tabulka po 8. kole

	V	R	P	Body
1. ŠK ZŠ Horka n. Mor.	8	0	0	26
2. ŠK Šternberk B	6	1	1	19
3. ŠK Bohuňovice B	5	1	2	16
4. ŠK Matador Přáslavice	4	2	2	14
5. Šach. klub Olomouc D	4	0	4	12
6. Šach. klub Olomouc C	3	1	4	10
7. Sigmia Olomouc C	2	3	3	9
8. A64 Grygov D	1	2	5	5
9. ŠK Bohuňovice C	0	2	6	2
10. TJ Tatran Litovel D	0	2	6	2

Fotbalové jaro 2020

V plné fotbalové práci nás zastihl nástup pandemie, který veškeré snažení zcela umrtvil. Od poloviny března sportoviště osiřela a byly zrušeny všechny soutěže bez výjimky.

Na nás zbyla práce bez radosti z fotbalového míče. Na hřišti probíhala pravidelná údržba sečením, hnojením a závlahou trávníku. Říká se, že vše špatné je pro něco dobré a platilo to i v našem případě. Povedlo se nám opravit zdevastované tréninkové hřiště a díky nucené pauze dostalo spoustu času na regeneraci. Výsledkem je velice pěkný pažit. Nutno ale podotknout, že oprava nás stála ze společné kasy několik desítek tisíc! Také se nám povedlo konečně natřít střechu šaten. Toto provedla natěračská firma Milana Šimka sponzorským darem a my moc děkujeme! Stejně tak díky Davidu Foretníkovi za finanční příspěvek mládeži. S příslušnými orgány Magistrátu města Olomouce a Povodí Moravy stále jednáme ohledně závlahy. Vše komplikuje nejen zpoždění legislativy z důvodu nákazy, ale i stále přísnější podmínky k odběru povrchových vod. Přes veškerou snahu ještě nevíme, zda se nám podaří závlahu letos realizovat.

Na začátku května nám svítla naděje a od poloviny měsíce zase sportujeme! Opět jsme se pustili do trénování ve všech kategoriích a v současné době se snažíme hráčům vynahradiť zrušenou jarní část soutěže sérií přátelských utkání. Jen namátkou – muži porazili Černovír a remizovali v Hněvotíně, starší žáci vyhráli s Dolany a Haňovicemi, mladší žáci byli úspěšní s Novými Sady a Lošticemi. V plánu máme nejen další přáteláky, ale i tradiční závěrečnou. Od příští sezóny bude v dorostenecké kategorii působit spojený tým Chomoutov – Horka, který bude hrát a trénovat v Chomoutově. Do tohoto týmu přechází z našich starších žáků hned sedm hráčů. Jsou to David Bola, Matyáš Búbela, Jakub Fišer, Tomáš Hejtmánek, Jan Nevima, Michal Procházka a Dominik Ratajský. Všem přejeme, ať se jim v dorostu daří a zároveň se těšíme na jejich návrat do horeckého dresu. Tato kategorie nám chybí...

Doufáme, že už se nebude opakovat doba, ve které budou muset zůstat trávníky opuštěné. I proto přejeme všem fanouškům a hráčům pevné zdraví a na fotbalu na shledanou!

**Za VV FK Horka nad Moravou
zapsal Milan Štajgr**

COUNTRY PÁTKY POD KAŠTANEM

Hospůdka "SOKOLKA"

**V areálu Na Sokolce - Horka nad Moravou
od 18⁰⁰ - do 22⁰⁰**

12. 6. - PROLOM - Prostějov, Olomouc

10. 7. - RENSÍ - Přerov

31. 7. - DALLAS - Lipník nad Bečvou

**14. 8. - PITRALON - /Kruřák, Milda, Jarda,
Čiča, Olomouc/**

28. 8. - LETOKRUHY - Přerov

11. 9. - COUNTRY ALL - Olomouc

25. 9. - TICHŮ BUĎ - Šumperk

9. 10. - OTĚŽE - Olomouc

Jídla a pití dostatek.

Srdečně se na Vás těší personál hospůdky!

Házenkáři po pauze trénují opět naplno!

Nácvik herních variant, mistrovská utkání, plno gólů... O tom všem si horečtí házenkáři mohli během jara nechat jen zdát. Nucená přestávka z důvodu přísných opatření proti šíření koronaviru byla smutnou realitou.

Naštěstí se ale již blýská na lepší časy a hřiště na Sokolce od začátku května opět slouží svému účelu – byť zatím jen k tréninkům jednotlivých týmů. Mistrovské zápasy se totiž nekonají, házenkářské soutěže v ČR byly koncem března zrušeny a soutěžní ročník 2019–2020 anulován.

„V době vynucené koronavirové přestávky žádné družstvo nemohlo trénovat pospolu, proto byly našim hráčům prostřednictvím klubového webu a facebooku prezentovány možnosti individuálních domácích tréninků. Záleželo pak na jednotlivých hráčích, jak svědomitě k individuální přípravě přistupovali. Jakmile vláda ČR rozvolnila přísná omezující opatření, pustili jsme se do tréninkových jednotek v našem domovském areálu na Sokolce,“ říká Libor Žůrek, předseda oddílu házené TJ Sokol Horka nad Moravou. Mládežnické týmy navíc v květnu rozvíjely fyzickou na in-line bruslích i během náročných cyklistických výprav.

Pokud jde o samotnou hru – na červen připravil Olomoucký krajský svaz házené pro mládežnické kategorie krátkou turnajovou minisérii, na kterou se všichni hráči a hráčky těší. Vždyť jen trénovat a nehrát zápasy není právě nejlepší varianta. Ale možnost poměřit síly s kluby z okolních měst a obcí – to už je pro mladé házenkáře velkou motivací.

„Výhled do budoucna nám slibuje alespoň malou sportovní náplast na zrušenou jarní sezónu, k níž můžeme přičíst i fakt, že nebudeme pořádát tradiční červnový turnaj starých gard. Naopak se můžeme těšit na obvyklé mládežnické letní turnaje, které přilákají do Horky během posledních dvou víkendů v srpnu desítky, možná i stovky mladých házenkářů ze všech koutů naší republiky,“ dává Libor Žůrek nahlédnout do nejbližších plánů oddílu házené.

Vzpomínky na 1. ligu

Když už na jaře muselo zůstat hřiště na Sokolce kvůli koronaviru osiřelé, byl čas na chvilku házenkářského dějepisu. V dubnu

Když letos v dubnu nemohli horečtí házenkáři na hřiště, pomáhali životnímu prostředí. Okolí cest na pomezí CHKO Litovelské Pomoraví zbavili nejrůznějšího odpadu, který tam zanechali naši spoluobčané, jimž respekt a úcta k přírodě bohužel nic neříká. Naplněný vozík hovoří za vše.

Tuto podobu měly v dubnu 1975 v Olomouci plakáty, zvoucí na utkání 1. ligy mezi Pozemními stavbami a TJ Náchod. Olomoucký klub je tehdy narychlo opatřil přelepku, která stovky diváků nasměrovala na hřiště v Horce. Plakát sice po 45 letech získal v archivu určitou patinu, ale i dnes si můžeme přečíst, že vstupenka na zápas stála osm korun.

totiž uplynulo 45 let od historické události, kdy se dané hřiště v roce 1975 stalo dějištěm mistrovského utkání 1. ligy, což byl velký svátek házené v Horce. Jak k tomu došlo?

Účastník tehdejší nejvyšší házenkářské soutěže mužů, tým TJ Pozemní stavby Olomouc, nemohl sehrát první jarní zápas na domácím hřišti. Tedy na antuce stadiónu olomoucké Zory, který se v té době jmenoval stadión Míru. Jarní část 1. ligy totiž musela být hrána již na hřištích s pevným povrchem. A to se v Olomouci teprve narychlo budovalo. Díky pochopení funkcionářů horecké házené našli olomoučtí ligoví hráči azyl právě v Horce na novém asfaltovém hřišti. A plánovanému utkání mezi Pozemními stavbami Olomouc a TJ Náchod již nic nestálo v cestě.

Zatímco Sokolka se chystala na nevídanou diváckou návštěvu, olomoucký tým si asfaltové hřiště osahal během několika tréninků v týdnu před utkáním. Na své si přišlo i mužstvo Horky, hrající tehdy v krajském přeboru. Jedno odpoledne si totiž horečtí hráči mohli zahrát tréninkový zápas právě s kompletním ligovým týmem Olomouce, který měl ve svém středu tři československé reprezentanty. V neděli 13. dubna 1975 už od rána mířily k areálu Sokolky desítky aut fandů ze širokého okolí, další diváky přivázely autobusy, přistavené před olomouckým stadionem. A tak už hodnou chvíli před začátkem zápasu lemovalo hřiště několik stovek diváků, že by mezi nimi nepropadl špendlík. Fandili dokonale, protože olomoucký tým po výborném výkonu porazil TJ Náchod 24:15. Další domácí utkání již pak mohl hrát na novém hřišti v Olomouci.

Od tohoto svátku házené v Horce plynul čas, místní hráči řadu dalších let bojovali v soutěžích několika úrovní. Až začátkem 90. let se podařilo týmu mužů vrátit do Horky pojem házenkářská liga. Byť se jednalo „jen“ o tehdejší 3. ligu, šlo o skvělý úspěch horecké házené. Ale to už je jiný příběh. **Karel Směták**